

10 KIRI

PARADIISI-KOLMSUS

IGAVESTE Jumaluste Paradiisi-Kolmsus võimaldab Isal vabaks saada isiklikust ainuvõimust. Kolmsus seob täiuslikul moel Jumala lõpmatu isikliku tahte piiritu väljendumise Jumaluse absoluutsusega. Igavene Poeg ja erinevad jumalikkupäritolu Pojad koos Ühise Toimija ja tema universumilastega aitavad tõhusalt kaasa Isa vabanemisele neist piirangust, mis muidu oleksid lahutamatu omased esmasusele, täiuslikkusele, muutumatussele, igavikulisusele, kõiksuslikkusele, absoluutsusele ja lõpmatussele.

² Paradiisi-Kolmsus kannab mõjusalt hoolt Jumaluse igavese olemuse täieliku avaldamise ja täiusliku ilmutamise eest. Kolmsuse Alalised Pojad pakuvad samal moel täielikku ja täiuslikku ilmutust jumalikkusest. Kolmsus on jumalusühtsus ning see ühtsus toetub igavesti kolme algse, kooskõlastatud ja kaaseksisteeriva isiksuse — Jumal-Isa, Jumal-Poja ja Jumal-Vaimu — jumaliku ühtsuse absoluutsele alusele.

³ ¶ Igavikuringis praegu valitsevast olukorrast lõputusse minevikku tagasi vaadates võime universumi seikade seast leida vaid ühe vältimatu paratamatuse — ja see on Paradiisi-Kolmsus. Minu meelest oli Kolmsus möödapääsmatu. Kui vaatlen ajalikku minevikku, tulevikku ja olevikku, leian, et kogu universumite universumis ei olnud vältimatu mitte miski muu. Praegune tervikuniversum on ilma Kolmsuseta mõeldamatu — ükskõik, kas vaadata siis ajas ette- või tahapoole. Kui lähtekohaks on Paradiisi-Kolmsus, siis võime tõestamatult õigeks lugeda alternatiivseid või isegi mitmeid võimalusi teha kõike, mida vaja; ilma Isa, Poja ja Vaimu Kolmsuseta aga ei suuda me mõista, kuidas Jumaluse absoluutset ainulisust arvestades suutis Lõpmatu jõuda kolmese ja võrdse isikustumiseni. Ükski teine idee loodu kohta ei küüni Kolmsuse standardini, mis mõõdab Jumalusele omase absoluutse täiust ning Jumaluse kolmekordsest isikustumisest lahutamatu tahte vabanemise küllust.

1. ESIMESE ALLIKA JA KESKME ENESEJAOTAMINE

¹ Tundub, et kaugel igavikus pani Isa aluse põhjaliku enesejaotamise põhimõttele. Kõikse Isa omakaspüüdmata, armastavale ja armastust väärivale olemusele on loomupäraselt omane miski, mis paneb teda endale hoidma ainult nende võimete ja ainult selle mõjuvõimu kasutamist, mida ta näib leidvat võimatu edasi anda või annetada.

² Kõikne Isa on lakkamatult loobunud igast enda osast, mida oli vähegi võimalik annetada ükskõik misugusele teisele Loojale või loodud-olendile. Oma jumalikke Poegi ja nendega üheskoos tegutsevaid arukaid olendeid on ta volitanud kasutama kogu oma võimu ja mõjuvõimu, mida on üldse võimalik edasi anda. Ta on oma Suveräänsetele Poegadele — igale neist tolle isiklikus universumis — siiranud tegelikult kõik valitseja eesõigused, mida on üldse võimalik siirata. Ta on teinud iga Suveräänse Looja-Poja niisama täiuslikuks, pädevaks ja mõjuvõimsaks kohalikus universumis, nagu seda on Igavene Poeg alguses ja keskses universumis. Isiksusele omase väärikuse ja pühadusega on ta ära andnud — tegelikult annetanud — iseendast ja enda omadustest kõik selle, millest tal oli võimalik loobuda; annetanud igal kombel, igal ajastul, igas paigas ja igale isikule igas universumis, välja arvatud oma keskses asupaigas.

³ ¶ Jumalik isiksus ei ole enesekeskne: enesejaotamine ja oma isiksuse jagamine on iseloomulikud jumalikkule, vabal tahtel rajanevale individuaalsusele. Loodud-olendid ihkavad lävida teiste isikuliste olenditega, Loojad igatsevad jagada jumalikkust oma universumilastega ning Lõpmatu isiksus avaldub Kõikse Isana, kes jagab olemise reaalsust ja oma mina võrdust kahe kooskõlastatud isiku, Igavese Poja ja Ühise Toimijaga.

⁴ ¶ Isa isiksust ja tema jumalikke omadusi puudutavate teadmiste osas jääme alati sõltuvaks Igavese Poja ilmutustest, sest siis, kui toimus ühine loomisakt, kui Jumaluse Kolmas Isik sai isiklikult olevaks ja teostas oma jumalike vanemate ühised plaanid, lakkas Isa määratlematu isiksusena olemast. Kui Ühine Toimija olevaks muutus ning ainestus loodu keskne tuum, toimusid teatud igavikulised muudatused. Absoluutse isiksusena andis Jumal end oma Igavesele Pojale. Nõnda annetabki Isa „lõpmatuse isiksust” oma ainsale Pojale ning samal ajal annetavad nad mõlemad oma igavese ühenduse „ühist isiksust” Lõpmatule Vaimule.

⁵ Nendel ja teistelgi põhjustel, mis ei mahu piiritletud meele arusaamade raamidesse, on inimolendil ääretult raske mõista Jumala lõpmatu isa-isiksust teisiti kui kõikselt ilmutatuna Igaveses Pojas ja koos Pojaga kõikselt toimivana Lõpmatus Vaimus.

⁶ Kuna Jumala Paradiisi-Pojad külastavad arenevaid maailmu ja mõnikord koguni elavad seal surelikul, lihalikul kujul, ning et need annetumised võimal-

davad surelikul inimesel jumaliku isiksuse olemuse ja iseloomu kohta tõepoolest üht-teist teada saada, peavad planeedisfääride olendid tõest ja usaldusväärset teavet Isa, Poja ja Vaimu kohta otsima Paradiisi-Poegade annetumistest.

2. JUMALUSE ISIKUSTUMINE

¹ Kolmsustumismenetluse kaudu vabastab Isa end Pojast, sellest määratlematust vaimisiksusest, kuid nõnda talitades sätestab ta ennast sellesama Poja Isana ning omandab seeläbi piiramatu võime saada jumalikuks Isaks kõikidele järgnevalt loodud, ilmnenu või mõnda teist liiki isikustunud mõistuslikele tahteolenditele. *Absoluutse ja määratlematu isiksusena* saab Isa tegutseda ainult Pojana ja Pojaga, *isikulise Isana* jätkab ta isiksuse andmist erisuguste tasandite mõistuslike tahteolendite mitmepalgelistele hulkadele ning hoiab igavesti ta isiklikust armastusest kantud liitu märkivat sidet selle universumilaste hiidperekonnaga.

² Pärast seda, kui Isa on oma Poja isiksusele annetanud omaenese täiuse ning kui see annetumisakt on lõpule viidud ja täiuslik, annetavad need igavesed kaaslased ühiselt sellest Isa ja Poja liidus sisalduvast lõpmatust võimust ja olemusest neid väärtusi ja omadusi, mis kokku moodustavad veel ühe nendesarnase olen- di. See ühine isiksus on Lõpmatu Vaim, kes lõpetab Jumaluse eksistentsiaalse isikustumise.

³ Jumala isaduse jaoks on Poeg asendamatu. Vaim on hädatarvilik Teise ja Kolmanda Isiku vahel valitseva vendluse jaoks. Kolm isikut moodustavad väikseima võimaliku sotsiaalse rühma, ent see on kõige ebaolulisem neist paljudest põhjustest, miks uskuda Ühise Toimija olemise möödapääsmatusse.

⁴ ¶ Esimene Allikas ja Kese on lõpmatu *isa-isiksus*, piiramatu allik-isiksus. Igavene Poeg on *määratlematu isiksusabsoluut*, see jumalik olend, kes püsib läbi aja ja igaviku kui Jumala isikulise olemuse täiuslik ilmutus. Lõpmatu Vaim on *ühine isiksus*, Isa ja Poja igikest- va liidu ainulaadne isikuline tagajärg.

⁵ ¶ Esimese Allika ja Keskme isiksus on lõpma- tu isiksus, kellest on lahutatud Igavese Poja absoluut- ne isiksus. Kolmanda Allika ja Keskme isiksus on va- banenud Isa-isiksuse ja absoluutse Poja-isiksuse liidu ülisummaarne tulemus.

⁶ ¶ Kõikne Isa, Igavene Poeg ja Lõpmatu Vaim on ainulaadsed isikud ning mitte ükski neist ei korda ke- dagi teist, igaüks neist on algupärane ja kõik nad on ühinenud.

⁷ ¶ Ainult Igavene Poeg kogeb jumaliku isiksussuh- te täiust, olles teadlik eksistentsist nii Isa pojana kui

ka Vaimu isana ning samuti jumalikust võrdsusest nii Isaga-eellasega kui ka Vaimuga-kaaslasega. Isa teab, mida tähendab kooskõlastatud Poja omamise koge- mus, ent Isa ei tunne ühtegi endale eelnevat esivane- mat. Igavene Poeg valdab nii pojaduse kui ka isikliku põlvnemise kogemust, kuid teab samal ajal, et ta on üks Lõpmatu Vaimu vanematest. Lõpmatu Vaim on teadlik oma isiksuse kahekordsest põlvnemisest, aga tal pole täita vanemlikku osa mitte ühegi kooskõlas- tatud Jumaluisiksuse suhtes. Vaimuga jõuab Jumalu- se isikustumise eksistentsiaalne tsükkel lõpule — Kol- manda Allika ja Keskme esmased isiksused on koge- muslikud ja kokku on neid seitse.

⁸ Mina pärinen Paradiisi-Kolmsusest. Tunnen Kolmsust kui ühinenud Jumalust ning tean ka seda, et Isa, Poeg ja Vaim on olemas ja et igaüks neist tegut- seb teatud kindlas, just tema võimetele sobivas vallas. Tean täiesti täpselt, et nad mitte ainult ei tegutse isiku- liselt ja ühiselt, vaid ka kooskõlastavad oma toimimise erinevate kooslustena nii, et lõpuks on nad tegevad seitsmel erineval, ainsuslikul ja mitmuslikul moel. Ja kuna need seitse ühinemist ammendavad niisuguste jumalikkuskombinatsioonide kõik erinevad võimalu- sed, osutub paratamatuks, et universumi reaalsused nähtuvad väärtuste, tähenduste ja isiksuste seitsmes variatsioonis.

3. JUMALUSE KOLM ISIKUT

¹ Sellest hoolimata, et on vaid üks Jumalus, on ole- mas Jumaluse kolm tegelikku ja jumalikku isikustu- mist. Inimeste varustamise kohta jumalike Kohanda- jatega ütles Isa: „Tehkem inimese oma näo järgi, meie sarnaseks.” Korduvalt esineb kõikides Urantia kirjutis- tes see viide mitmusliku Jumaluse toimimisele ja te- gutsemisele, mis näitab selgesti kolme Allika ja Kesk- me eksistentsi ja tegevuse äratundmist.

² ¶ Meile õpetatakse, et Kolmsusliidus hoiavad Poeg ja Vaim Isaga ühesuguseid ja võrdseid suhteid. Igavikus ja Jumalustena talitavad nad kahtlemata nõn- da — ent ajalikult ja isiksustena on nende suhted Isaga muidugi väga erinevad. Kui vaadata Paradiisist universumitesse, näivad need suhted tõepoolest üpris ühesugused, kuid kosmosemaailmade poolt vaadatu- na paistavad nad sootuks erinevad.

³ Jumalikud Pojad on tõepoolest „Jumala Sõna”, aga Vaimu lapsed on tõesti „Jumala Tegu”. Jumal räägib Poja kaudu ja koos Pojaga, tegutseb Lõpmatu Vai- mu läbi ning kõigis universumi toiminguis on Poeg ja Vaim oivaliselt vennalikud, töötades otsekui kaks

võrdset venda, kes imetlevad ja armastavad ühist, lu-
gupeetud ja jumalikku austust pälvinud Isa.

⁴ Kahtlemata on Isa, Poeg ja Vaim olemuslikult
võrdsed ja olemiselt üheväärsed, aga nende univer-
sumitoimimises võib eksimatult täheldada erinevusi
ning kui nad tegutsevad üksinda, on Jumaluse iga isik
oma absoluutsuses selgesti piiratud.

⁵ ¶ Enne kui Kõikne Isa ennast oma tahte kohaselt
ilma jättis sellest isiksusest ning nendest võimetest ja
omadustest, millest moodustusid Poeg ja Vaim, näib
ta olevat olnud (filosoofilises mõttes) määratlematu,
absoluutne ja lõpmatu Jumalus. Aga niisugust teoree-
tilist Esimest Allikat ja Keset, kellel ei ole Poega, ei saa
kuidagi pidada *Kõikseks Isaks* selle sõna mingiski mõt-
tes: isadus ei ole tegelik ilma poja olemasoluta. Liiatigi
selleks, et Isa oleks olnud absoluutne täielikus mõttes,
pidanuks ta olema mingil igavikuliselt kaugel ajahet-
kel üksinda olemas olnud. Ent tal polnud iialgi niisu-
guse üksildase olemasolu võimalust: Poeg ja Vaim on
mõlemad Isaga kaas-igavikulised. Esimene Allikas ja
Kese on alati olemas olnud ja on igaveseks ajaks Algse
Poja igavene Isa ja koos Pojaga Lõpmatu Vaimu iga-
vene eellane.

⁶ Me näeme, et Isa on loobunud kõikidest abso-
luutsuse otsestest ilmingutest, välja arvatud absoluut-
ne isadus ja absoluutne tahe. Me ei tea, kas tahe on Isa
võõrandamatu omadus ning võime vaid täheldada, et
ta *ei* jätnud ennast tahtest ilma. Tahte niisugune lõp-
matu ulatus pidi olema Esimesele Allikale ja Kesmele
igavesti omane.

⁷ Igavesele Pojale isiksuse absoluutsust annetades
vabaneb Kõikne Isa isiksuse absoluutsuse ahelaist,
kuid nõnda toimides astub ta sammu, mis teeb te-
ma jaoks igaveseks ajaks võimatuks tegutseda isiksu-
sabsoluudina üksinda. Ja kaaseksisteeriva Jumaluse —
Ühise Toimija — lõplikust isikustumisest johtub kol-
me jumaliku isiksuse omavaheline kriitiline kolmsus-
lik sõltuvus Jumaluse toimimise terviklikkuse suhtes
absoluudis.

⁸ Jumal on universumite universumi kõikide isik-
suste Isa-Absoluut. Isa on isikuliselt absoluutne tege-
vusvabaduse vallas, ent valminud ning praegu ja tule-
vikus valmivates universumites ei ole Isa märgatavalt
täieliku Jumalusena absoluutne muidu, kui ainult Pa-
radiisi-Kolmsuses.

⁹ ¶ Esimene Allikas ja Kese toimib väljaspool Ha-
vonat, nähtuvates universumites järgmisel moel:

¹⁰ 1. loojana Loojate-Poegade, oma lastelaste kau-
du;

¹¹ 2. juhtijana Paradiisi gravitatsioonikeskme
kaudu;

¹² 3. vaimuna Igavese Poja kaudu;

¹³ 4. meelena Ühise Looja kaudu;

¹⁴ 5. Isana hoiab ta kõikide loodud-olenditega va-
nemlikku ühendust oma isiksusringluse kaudu;

¹⁵ 6. isikuna tegutseb ta *otsestelt* kõiges loodus oma
fragmentide kaudu, mis kuuluvad ainult temale: sure-
likus inimeses on nendeks Mõttekohandajad;

¹⁶ 7. täieliku Jumalusena toimib ta ainult Paradii-
si-Kolmsuses.

¹⁷ ¶ Kõik see toimimisõigustest loobumine ja nende
edasiandmine teistele isikutele sünnib täielikult Kõik-
se Isa vabast tahtest ja tema enda soovil. Kõikvõimas
Isa piirab oma universumivõimu tahtlikult.

¹⁸ ¶ Igavene Poeg näib toimivat koos Isaga igas
vaimses suhtes otsekui üks, kui välja arvata Jumala
fragmentide annetamine ja muu eelisikuline tegevus.
Ka ei seostu Poeg kuigi olulisel määral aineliste olendi-
te mõistusliku tegevusega ega energiaga seotud tegut-
semisega ainelistes universumites. Absoluutsena toi-
mib Poeg isikulisel kujul ning ainult vaimse universu-
mi vallas.

¹⁹ ¶ Lõpmatu Vaim on kõigis oma tegemistes häm-
mastavalt kõikne ja uskumatult mitmekülgne. Ta on
tegev meele, aine ja vaimu vallas. Ühine Toimija esin-
dab Isa ja Poja ühendust, ent ta toimib ka iseenda
nimel. Ta ei tegele otsestelt ei füüsilise gravitatsiooni,
vaimugravitatsiooni ega isiksusringlusega, võtab aga
suuremal või vähemal määral osa kõikidest teistest
universumi toimingutest. Olles ilmselt sõltuv kolmest
eksistentsiaalsest ja absoluutsest gravitatsioonijuhti-
misest, näib Lõpmatu Vaim rakendavat kolme ülimat
juhtimist. Selline kolmekordne varustatus leiab mit-
mekülgset kasutamist, selleks et ületada ja näiliselt
neutraliseerida isegi ürgjõudude ja -energiate ilmin-
guid, koguni absoluutsuse üliviiimaste piirideni välja.
Teatud olukordades ületavad need ülimad juhtimis-
ed absoluutselt koguni kosmilise reaalsuse esmaseid
avaldusi.

4. JUMALUSE KOLMSUSLIIT

¹ Paradiisi-Kolmsus (esimene kolmühtsus) on kõi-
kide absoluutsete ühenduste seas ainukordne selle
poolest, et ta on isikulise Jumaluse ainuline liit. Jumal
toimib Jumalana ainult Jumala suhtes ning nende suht-
tes, kes suudavad Jumalat tunda, aga absoluutse Juma-
lusena vaid Paradiisi-Kolmsuses ning universumiter-
vikluse suhtes.

² ¶ Igavene Jumalus on täiuslikult ühinenud, ent sellegipoolest on olemas Jumaluse kolm täiuslikult individualiseerunud isikut. Paradiisi-Kolmsus muudab võimalikuks üheaegselt väljendada Esimese Allika ja Keskme ning tema igaveste kooskõlastatud olendite iseloomujoonte erinevusi, lõpmatuid võimeid ning jagamatu Jumaluse universumitoimimise kogu jumallikku ühtsust.

³ Kolmsus on lõpmatute isikute liit, kes tegutsevad küll ebaisikulisel kombel, ent mitte isiksusele vastukäivalt. Näide on küll kohmakas, kuid isa, poeg ja pojapoeg võivad moodustada ühenduse, mis on mitteisikuline, kuid allub nende igäuhe isikulisele tahtele.

⁴ Paradiisi-Kolmsus on *reaalne*. Ta eksisteerib Isa, Poja ja Vaimu jumalusliiduna, aga siiski võivad Isa, Poeg või Vaim ehk siis ükskõik millised kaks neist toimida sellesama Paradiisi-Kolmsuse suhtes. Isa, Poeg ja Vaim võivad koos töötada ka mitte-kolmsuslikul moel — ent siis mitte kolme Jumalusena. Isikutena võivad nad koos tegutseda, kuidas aga iganes soovivad, aga see ei ole Kolmsus.

⁵ ¶ Pidage ikka meeles, et Lõpmatu Vaimu tegemistes väljendub Ühise Toimija tegutsemine. Nii Isa kui ka Poeg toimivad temas, tema kaudu ja koos temaga. Asjatu aga oleks püüda ära seletada Kolmsuse saladust: kolm otsekui üks ja ühes ning üks nagu kaks, kes tegutseb kahe nimel.

⁶ ¶ Kolmsus on nii tihedasti seotud kogu universumi sündmustega, et kui üritame ära seletada ükskõik millist kosmosesündmust või isiksusliku suhte terviklikkust, tuleb meil sellega kindlasti arvestada. Kolmsus toimib kosmose kõikidel tasanditel, surelikku inimest aga seob piiritletud tasand ja seepärast tulebki inimesel rahulduda piiritletud arusaamaga, et Kolmsus on Kolmsus.

⁷ Lihaliku surelikuna peaksite vaatlema Kolmsust vastavalt oma isiklikule valgustatusele ning kooskõlas oma meele ja hinge reaktsioonidega. Kolmsuse absoluutsu sest suudate teada saada üsnagi vähe, ent kui te Paradiisi poole tõusete, kogete nii mõnigi kord hämmeldust üksteisele järgnevatest ilmutustest ja ootamatutest avastustest Kolmsuse ülimuslikkuse ja lõplikkuse, kui mitte lausa absoluutsuse kohta.

5. KOLMSUSE FUNKTSIOONID

¹ Isikulistel Jumalustel on omadused, kuid vaevalt küll oleks õige rääkida Kolmsuse omadustest. Täpsem oleks öelda, et sel jumalike olendite liidul on *funktsioonid* — näiteks õigusemõistmine, terviklussuhted,

kooskõlaline tegutsemine ja kogu kosmose ülemjuhtimine. Need toimingud on aktiivselt ülimald, lõplikud ja (Jumaluse piirides) absoluutsed selles, mis puutub kõikidesse isiksusliku väärtusega elusatesse reaalsustesse.

² Isas ilmneva jumalikkuse määra ning Poja ja Vaimu isikulisel eksistentsi kuuluvate ainukordsete, kindlaotstarbeliste omaduste pelk summa ei anna veel kokku Paradiisi-Kolmsuse funktsioone. Kolme Paradiisi Jumaluse kolmsusliidu tulemuseks on kõikse ilmutumise, tegutsemise ja haldamise uute tähenduste, väärtuste, võimete ja suutlikkuse evolutsioon, ilmne mine ja jumalustamine. Elavad ühendused, inimperekonnad, sotsiaalsed grupid ning Paradiisi-Kolmsus ei kasva lihtsalt aritmeetilise summeerimise tulemusena. Rühma potentsiaal ületab alati kaugelt seda moodustavate üksikisikute omaduste lihtsa summa.

³ ¶ Kolmsusena säilitab Kolmsus oma ainulise suhte kogu mineviku, oleviku ja tuleviku universumiga. Ja kõige parem on Kolmsuse funktsioonidest mõelda Kolmsuse suhtest universumisse. Need toimivad üheaegselt ning võivad iga üksiku olukorra või sündmuse puhul olla mitmesed:

⁴ ¶ 1. *suhe piiritletusse*. Kolmsuse suhe piiritletuse on tema suurim võimalik enesepiirang. Kolmsus pole isik ega ole ka Ülim Olend Kolmsuse ainuke isikustumine, ent Ülim on Kolmsuse võimsuse-isiksuse koondumise parim lähend, mida piiritletud loodudolendid mõista suudavad. Seepärast räägitaksegi mõnikord piiritletuga seostuvast Kolmsusest kui Ülimumslikkuse Kolmsusest;

⁵ ¶ 2. *suhe absoniitsesse*. Paradiisi-Kolmsus puutub neisse eksistentsitasandesse, mis on piiritletust kõrgemad, aga absoluutsest madalamad, ning seda suhet nimetatakse mõnikord Viimaseks Kolmsuseks. Ei Viimane ega Ülim ole kumbki täielikult Paradiisi-Kolmsuse esindaja, kuid piiratud tähenduses ja oma vastavate tasandite jaoks näivad mõlemad esindavat Kolmsust kogemusliku võimsuse arengu eelisikulistel ajastutel;

⁶ ¶ 3. Paradiisi-Kolmsuse *absoluutne suhe* seostub absoluutsete eksistentsidega ja saavutab haripunkti tervikliku Jumaluse tegevuses.

⁷ ¶ Kolmsuse Lõpmatusse kuulub Esimese Allika ja Keskme kõikide kolmühtsuslike suhete — nii jumalustamata kui ka jumalustatud suhete — võrdne toimimine ja seetõttu on isiksustel temast väga raske aru saada. Kolmsusest kui lõpmatust mõeldes ärge eirake seitset kolmühtsust — see aitab vältida teatud mõistmisrasakusi ja osaliselt lahendada mõningaid paradokse.

⁸ ¶ Aga paraku ei valda ma keelt, mis võimaldaks mul piiratud inimmeelele edasi anda täit tõe Paradiisi-Kolmsusest ja tema igavesest tähtsusest, aga samuti kolme lõpmatult täiusliku olendi igikestvast vastastikusest ühtsusest.

6. KOLMSUSE ALALISED POJAD

¹ Kõik seadused saavad alguse Esimesest Allikast ja Keskmeest: *tema ongi seadus*. Vaimsete seaduste andmine on loomumane Teisele Allikale ja Keskmele. Seaduste ilmutamine, jumalike määruste väljakuulutamise ja tõlgendamine on Kolmanda Allika ja Keskmefunktsioon. Seaduste rakendamine ehk õigusemõistmine on Paradiisi-Kolmsuse valdkond ja seda teostavad teatud kindlad Kolmsuse Pojad.

² ¶ *Õigusemõistmine* kuulub olemuslikult Paradiisi-Kolmsuse universaalsesse suveräänsusse, kuid headust, armu ja tõe jagavad universumitele jumalikuks isiksused, kelle jumalusliit moodustabki Kolmsuse. Isa, Poja või Vaimu mõtteviis ei eelda õiglust. Seda teeb nende armastusest, armust ja hoolitsusest kantud isiksuste Kolmsus. Õigusemõistmist ei juhi ükski Paradiisi Jumalustest ning see pole mitte kunagi ainuisikuline, vaid alati mitmuslik funktsioon.

³ ¶ *Asitõendeid*, seda erapooletu õigluse (õigluse ja armu kooskõla) alust esitavad Kolmanda Allika ja Keskmefunktsioonid: Kolmanda Allika ja Keskmefunktsioon, kes on Isa ja Poja ühine esindaja kõikides maailmades ja kogu loodu arukate olendite meele jaoks.

⁴ ¶ *Kohtumõistmine*, õigluse lõplik rakendamine vastavalt asitõenditele, mida esitavad Lõpmatu Vaimu isiksused, on Kolmsuse Alaliste Poegade töö; need olendid saavad osa ühinenud Isa, Poja ja Vaimu kolmuslikust olemusest.

⁵ ¶ Sellesse Kolmsuse Poegade rühma kuuluvad järgmised isiksused:

- ⁶ 1. Ülimuslikkuse Kolmsustatud Saladused;
- ⁷ 2. Päevilt Igavesed;
- ⁸ 3. Päevilt Vanad;
- ⁹ 4. Päevilt Täiuslikud;
- ¹⁰ 5. Päevilt Uued;
- ¹¹ 6. Päevilt Ühtsed;
- ¹² 7. Päevilt Ustavad;
- ¹³ 8. Tarkuse Täiustajad;
- ¹⁴ 9. Jumalikuks Nõuandjad;
- ¹⁵ 10. Kõiksed Hindajad.

¹⁶ ¶ Me oleme kolme, Kolmsusena tegutseva Paradiisi Jumaluse lapsed, sest minagi kuulun selle rühma

kümnendasse, Kõiksete Hindajate klassi. Universaalses mõttes ei esinda need klassid Kolmsuse mõtteviisi, vaid märgivad ainult Jumaluse kollektiivse mõtteviisi seda külge, mis avaldub praktilise kohtumõistmise, õigusemõistmise vallas. Kolmsus kavandas nad just täpselt nende ülesannete jaoks, mida nad on määratud lahendama, ning nad esindavad Kolmsust ainult nendes funktsioonides, mille tarvis nad isikustati.

¹⁷ Päevilt Vanad ja nende Kolmsus-päritolu kaaslaste mõistavad seitsmes superuniversumis ülima erapooletu õiglusega ausalt kohut. Keskmes universumis jäävad niisu gused funktsioonid ainult teoreetilisteks, sest sealses täiuslikkuses on erapooletu õiglus endastmõistetav ning Havona täius välistab kõik ebakõlade tekkimise võimalused.

¹⁸ Õigusemõistmine on kollektiivne mõte õiglusest ning arm selle isikuline väljendus. Arm on armastusest kantud mõtteviis, täpsus iseloomustab seaduse toimimist ning jumalik kohtumõistmine on erapooletu õigluse hing, mis ikka ja alati vastab Kolmsuse õiglusele ning kinnitab Jumala jumalikkust armastust. Täielikult tajutud ja lõpuni mõistetud kujul langevad Kolmsuse õiglasest meelest kantud õigusemõistmine ja Kõikse Isa armuküllane armastus kokku. Ent inimene ei adu jumalikkust õigusemõistmist nii täielikult. Inimene võib leida, et Kolmsuses on Isa, Poja ja Vaimu isiksused kohandunud kooskõlastama armastust ja seadust kogemuslike ajauniversumites.

7. ÜLIMUSLIKKUSE ÜLEMJUHTIMINE

¹ Jumaluse Esimene, Teine ja Kolmas Isik on omavahel võrdsed ja nad on üks. „Issand, meie Jumal, on üks Jumal.” Igaveste Jumaluste jumalikus Kolmsuses on varjul eesmärgi täius ja toimimise ühtsus. Isa, Poeg ja Ühine Toimija on tõeliselt ja jumalikuks üks. Tõsi on kirjakoht, mis ütleb: „Mina olen esimene ja mina olen viimane ja peale minu ei ole ühtegi teist Jumalat.”

² ¶ Piiritletud tasandil oleva sureliku meelest on Paradiisi-Kolmsuse ja ka Ülima Olendi hooleks ainult tervikasjad: kogu planeet, kogu universum, kogu superuniversum, kogu suuruniversum. Selle tervikluse pooldava mõtteviisi aluseks on tõik, et Kolmsus on kogu Jumalus-tervik ning leidub veel mitmeid teisigi põhjusi.

³ Ülim Olend on midagi vähemat ja midagi muud kui piiritletud universumites toimiv Kolmsus, aga teatud piirides ja praegusel ebatäieliku võimsus-isiksustumise ajastul näib see arenev Jumalus tõepoolest peegeldavat Ülimuslikkuse Kolmsuse mõtteviisi. Ei Isa,

Poeg ega Vaim toimi isikuliselt koos Ülima Olendiga, kuid praegusel universumiajastul tegutsevad nad Kolmsuse kujul ühes temaga. Meie meelest on neil samasugune suhe Viimasega. Sageli teeme oletusi selle kohta, milliseks kujuneb isikuline suhe Paradiisi Jumaluste ja Ülima Jumala vahel, kui viimane on kord lõplikult välja arenenud, aga täpselt me seda ei tea.

⁴ ¶ Meie meelest ei ole Ülimuslikkuse ülemjuhtimine täiel määral prognoositav. Lisaks näib seesugust ettearvamatust iseloomustavat teatud arenguline ebatäielikkus, mis kahtlemata viitab Ülima ebatäielikkusele, ent samuti mittetäielikkusele, mis iseloomustab piiritletud reageerimist Paradiisi-Kolmsusele.

⁵ Surelik meel võib otsekohe välja pakkuda tuhat ja üks asja — füüsilised katastroofid, kohutavad õnnetused, õudsed hävingud, piinarikkad haigused ja tervet maailma rooskavad hädad — ning küsida, kas sellised nuhtlused seostuvad tolle Ülima Olendi tõenäolist toimimist iseloomustava arusaamatu plaanipärase tegutsemisega. Ausalt öeldes me ei tea seda, me pole asjas päris kindlad. Kuid me täheldame tõepoolest, järgmist: ajapikku soodustavad kõik need rasked ning enam või vähem saladuslikud olukorrad ja asjaolud *alati* universumite hüvangut ja progressi. Võib osutada tõeks, et Ülima toimimine ja Kolmsuse ülemjuhtimine seostavad kõik eksistentsiolukorrad ning seletamatud elumuutused väga väärtuslikuks ja tähendusrikkaks pildiks.

⁶ Jumala pojana suudate igas Jumal-Isa teos näha armastusest kantud isikulist suhtumist. Ent mitte alati ei suuda te hoomata, kui suur osa Paradiisi-Kolmsuse universumitegevusest aitab kaasa kosmose arengumaailmade iga üksiku sureliku hüvangule. Igaviku progressi käigus ilmutuvad Kolmsuse teod täiesti tähenduslike ja läbimõeldutena, kuigi ajalikele olenditele ei tundu nad igakord niisugused olevat.

8. KOLMSUS TEISPOOL PIIRITLETUT

¹ Paljusid Paradiisi-Kolmsust puudutavaid tõdesid ja fakte saab kas või ainult osaliselt aduda vaid siis, kui tunda funktsiooni, mis ületab piiritletule seatud rajad.

² Ei ole soovitatav käsitleda Lõplikkuse Kolmsuse funktsioone, ent öelgem, et Viimane Jumal kujutab endast Kolmsuse avaldusi, mida mõistavad Transtsendentaalid. Kaldume uskuma, et tervikuniversumi ühendamine on Viimase ilmnev tegu, mis arvatavasti peegeldab teatud, kuid mitte kõiki Paradiisi-Kolmsuse absoniitse ülemjuhtimise faase. Absoniitse suhtes kujutab Viimane endast Kolmsuse määratletud avaldumist ainult selles mõttes, et Ülim esindab piiritletule sel moel osaliselt Kolmsust.

³ ¶ Teatud mõttes on Kõikne Isa, Igavene Poeg ja Lõpmatu Vaim tervikliku Jumaluse koostisisiksused. Nende ühendus Paradiisi-Kolmsuses ja Kolmsuse absoluutne toimimine vastavad tervikliku Jumaluse funktsioonile. Ja Jumaluse niisugune lõpetatus ületab nii piiritletule kui ka absoniitsele seatud raja.

⁴ Ehkki ükski Paradiisi Jumaluste isikutest omaette võetuna ei täida tegelikult Jumaluse kogu potentsiaali, teevad nad seda kolmekesi koos. Näib, et kolm lõpmatut isikut on vähim olendite arv, mida läheb tarvis tervikliku Jumaluse ehk Jumalus-Absoluudi eelisikulisel ja eksistentsiaalse potentsiaali käivitamiseks.

⁵ Me tunneme Kõikset Isa, Igavest Poega ja Lõpmatut Vaimu kui *isikuid*, kuid Jumalus-Absoluuti ma isikuliselt ei tunne. Ma armastan ja palveldan Jumal-Isa, aga austan Jumalus-Absoluuti ja tunnen tema ees au kartust.

⁶ ¶ Viibisin kunagi universumis, kus rühm olendeid õpetas, et igavikus saavad lõpetanutest ükskord Jumalus-Absoluudi lapsed. Ent ma tõrgun toetamast sellist lahendust saladusele, mis looritab lõpetanute tulevikku.

⁷ Teiste kõrval kuuluvad Lõplikkuse Korpusesse need aja ja ruumi surelikud, kes on saavutanud täiuslikkuse kõiges Jumala tahtesse puutumas. Loodud-olenditena ja loodud-olendite võimaluste piires tunnevad nad Jumalat täielikult ja tõeliselt. Olles leidnud Jumala kui kõikide loodud-olendite Isa, peavad need lõpetanud asuma kunagi otsima piiritletust ületavat Isa. Niisugune otsing eeldab aga Paradiisi-Isa lõplike omaduste ja iseloomu absoniitse olemuse adumist. Igavik näitab, kas see saavutus on võimalik või mitte, kuid oleme veendunud, et kui lõpetanud peaksidki tõepoolest jumalikkuse lõplikkust mõistma, ei suuda nad eeldatavasti eales jõuda absoluutse Jumaluse viimaseülestele tasanditele.

⁸ Võib juhtuda, et osaliselt jõuavad lõpetanud tõepoolest Jumalus-Absoluudini, ent isegi siis, kui see peaks sündima, jääb igavike igavikus jätkuvalt püsima Kõikse Absoluudi probleem, mis tõusvaid ja arenevaid lõpetanuid pidevalt kimbatusse viib, saladuslikkusega looritab, nõutuks teeb ja neile väljakutse heidab; näeme ju, et Kõikse Absoluudi kosmiliste suhete äraarvamatusel on kalduvus süveneda vastavalt sellele, kuidas ainelised universumid ja nende vaimne valitsemine jätkuvalt avarduvad.

⁹ ¶ Isa-Lõpmatut saab vaid lõpmatus ilmutada.

¹⁰ [Esitanud Kõikne Hindaja, kes tegutseb Uversal asuvate Päevilt Vanade volitusel.]